

கலை இலக்கியங்களில் எதார்த்தவாதத்தின் தோற்றம் The Origin of Realism in Art and Literature

முனைவர் மு.இராஜசேகரன் | Dr.M.Rajasekaran

Associate Professor of Tamil, Bishop Heber College, Tiruchirappalli - 620017.

E-mail: rajasekaranheber@gmail.com, ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8129-1887>

ஆய்வுச்சுருக்கம்

'கலை இலக்கியங்களில் எதார்த்தவாதத்தின் தோற்றம்' எனும் இக்கட்டுரை எதார்த்தவாதத்திற்கு முன்னிருந்த கலை இலக்கிய நிலைமைகளைப் பற்றியும், எதார்த்தவாதம் தோன்றுவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலை நிலவி வந்ததையும் கூறுகிறது. அதன்பின்னர் 'எதார்த்தம்' என்ற சொல் உருவான விதம் குறித்துக் கூறிவிட்டு, ஓவியங்கள், நாவல்கள், நாடகங்கள் முதலான கலை இலக்கிய வடிவங்களில் எதார்த்தவாதம் தோற்றம் பெற்றதைக் குறித்து விவரிக்கிறது. 1850 களில் குஸ்டாவ் கோர்பெட் தனது ஓவியங்களை எதார்த்தவாத பாணியில் வரைந்ததிலிருந்து இக்கோட்பாடு ஓவியங்களில் தொடக்கம் பெற்றது. மேலும் இக்கட்டுரை பிரான்ஸ் நாவலாசிரியரான பால்சாக் என்பவரின் நாவல்களிலிருந்து எதார்த்தவாத பாணி தொடங்கியது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி அது நாவல்களில் எவ்விதம் வளர்ந்து வந்தது என்பதையும் கூறுகிறது. மேலும் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நாடகங்களில் எதார்த்தவாதம் நுழைந்தது குறித்தும், எதார்த்தவாத நாடக ஆசிரியர்கள் பலரைக் குறித்தும் கூறி, இன்றைய காலகட்டத்தில் கலை இலக்கியங்களில் எதார்த்தவாதத்தின் பங்கு என்ன என்பதையும் விளக்குகிறது.

Abstract

This article, 'The Origin of Realism in Art and Literature', deals with the conditions of art and literature that existed prior to realism and the conditions under which realism arose. Thereafter, it describes the origin of the term 'reality' and describes the emergence of realism in art and literature such as paintings, novels, plays, etc. This theory has been in paintings since Gustav Corbett painted his paintings in a realist style in the 1850s. The article also points out that the realist style began with the novels of Balzac, the author of the French novel, and how it developed in the novels. It also talks about the entry of realism into dramas in the late 19th century and the many realistically playwrighters, and explains the role of realism in art and literature in today's period.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): எதார்த்த வாதம், ரொமாண்டிசியம், இயற்கை வாதம், எதார்த்த அரசியல், எதார்த்தவாத அழகியல், எதார்த்தவாத நாவல், Realism, Romanticism, Naturalism, Realist Politics, Realist Aesthetics, Realist Novel.

முன்னுரை

எதார்த்தவாதம் என்பது செயற்கைத் தன்மை இல்லாமலும், புனைவுகள் இன்றியும், இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட கூறுகளைத் தவிர்த்தும், புலப்படுத்த வேண்டிய நிகழ்வை அல்லது காட்சியை உண்மையாகச் சித்திரிக்கின்ற முயற்சியாகும். அதற்காக இது இயற்கையை அப்படியே பிரதிபலிக்கின்ற இயற்கைவாதம் அன்று; அதற்கு மிகவும் நெருக்கத்தில் இருப்பது. கலையில் இயற்கைவாதம் என்பது பெரும்பான்மையளவில் இயல்புத்தன்மை மாறாதவாறு ஒரு பொருளைச் சித்திரிப்பதாகும். இந்த இயற்கை வாதத்திலிருந்து சிறிதளவு வேறுபட்டதாக, பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்குப்

பின்னர் பிரான்ஸில் தோன்றிய கலை இலக்கிய இயக்கமே எதார்த்தவாதமாகும். இடதுசாரியின் எழுச்சியும், அதன் விளைவாக எழுந்த சாதாரண மக்கள் மீதான பார்வையும், உள்ளதை உள்ளவாறே காட்டவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் குஸ்டாவ் கோர்பெட் முதலான கலைஞர்களுக்கு ஏற்பட்ட தன் விளைவாகவே எதார்த்தவாதம் உருவாயிற்று. இதனால் அதுவரை பிரெஞ்சுக்கலை இலக்கியங்களில் ஆதிக்கம் செலுத்திவந்த ரொமாண்டிசியம் என்னும் இலட்சியவாதம் நிராகரிக்கப்படத் துவங்கியது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் இயற்கைவாதம் எதார்த்த வாதத்திலிருந்து பிரிந்து அரசியல், மற்றும் சமூகப் பிரச்சனைகளைப் பேசாதபடிக்கு, இயற்கையின் வரலாறு, உயிரியல் அறிவியல் போன்றவற்றைப் பேசும் இயக்கமாக மாறிவிட்டது. அதன்பின்னர் எதார்த்தவாதம் ஓவியங்கள், நாவல்கள், நாடகங்கள், இசை நாடகங்கள், இத்தாலிய நவீன திரைப்படங்கள் போன்றவற்றில் கோலோச்சத் துவங்கியது.

ரொமாண்டிசியத்திலிருந்து தம்மை விடுவித்துக்கொள்ள கலை இலக்கியங்கள் தெரிந்து கொண்ட பாதையே ரியலிசம் ஆகும். தொடக்கத்தில் இதுசில எதிர்ப்புகளைக் கொண்டிருந்தாலும் கலை இலக்கியங்களில் முதல் நவீன இயக்கமாக எதார்த்தவாதம் அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. நாம் அன்றாடம் சந்திக்கும் மனிதர்கள், நிகழ்ச்சிகள், சூழ்நிலைகள், மனக்குழப்பங்கள் போன்றவற்றைக் கலை இலக்கியங்களில் துல்லியமாக விவரிக்கும் பண்பை எதார்த்தவாதிகள் கொண்டிருந்தனர். "உண்மைப் பண்புகளைக் கற்பனைக்கு இடந்தராமல் விளக்குவது" என்ற கொள்கையைக் கொண்டிருந்தனர். (அரங்க. சுப்பையா, 2007:305) அறிவொளி காலத்துக்கும், தொழிற்புரட்சிக்கும் பின்னர், பாரம்பரிய கலை இலக்கியங்கள் மற்றும் சமூக அமைப்புகள் காலாவதியாகி விட்டன என்று கூறி எதார்த்தவாதம் இவற்றை நிராகரித்துவிட்டது.

"ஜெர்மானியச் சொல்லான 'Real Politik' என்பதிலிருந்து ரியலிசம் என்னும் சொல் வந்தது. 'Real' என்பது எதார்த்தத்தைக் குறிக்கிறது. 'Politik' என்பது அரசியலைக் குறிக்கிறது. 'எதார்த்த அரசியல்' என்ற பதத்தை பிஸ்மார்க் முதன்முதலில் பயன்படுத்தினார். ஐரோப்பிய அரசியலில் அதிகாரம் எல்லாருக்கும் சமஅளவில் பகிரப்பட வேண்டியே எதார்த்த அரசியல் எனும் சொல்லை அவர் பயன்படுத்தினார்." (எம்.ஜி.சுரேஷ், 2005:80) இதிலிருந்தே ரியலிசம் எனும் சொல் பிறக்கிறது.

1840களில் பிரான்ஸில், ஓவியத்தில் தொடங்கி எதார்த்தவாதம் புரட்சியை ஏற்படுத்தியது. கலை பற்றிய கருத்தாக்கங்களை அது விரிவுபடுத்தியது. புரட்சி மற்றும் பரவலான சமூக மாற்றத்தால் குழப்பமான மனநிலையில் வேலை செய்த எதார்த்தவாத ஓவியர்கள், பாரம்பரிய கலையின் கருத்துமுதல்வாதம் ஓவியங்கள் மற்றும் இலக்கியத்தின் பெருமைகளை சமகால வாழ்க்கை நிகழ்வுகளுக்கு ஏற்ப மாற்றினர். இது பெரும் வரலாற்று ஓவியங்களுக்கொத்த மதிப்பை, சமூகத்தின் விளிம்புநிலை பற்றிய ஓவியங்களுக்கு வழங்கியது. ஒவ்வொரு நாளும் அவர்கள் வரையத் தெரிவு செய்து கொள்ளும் ஓவியங்கள் கலையையும் வாழ்க்கையையும் ஒன்றிணைக்கும் அவண்ட்-கார்டு விருப்பத்தின் ஆரம்பகால வெளிப்பாடாக இருந்தது. அதுவரை இருந்த ஓவிய நுட்பங்களை நிராகரித்ததோடு இருபதாம் நூற்றாண்டு நவீனத்துவத்தின் பல வரையறைகளை மாற்றி அமைத்தது.

நவீன உலகமும் அதற்குரிய அன்றாட வாழ்க்கையுமே கலையின் கருப்பொருள்கள் என்று எதார்த்தவாதம் கருதியதால் இதுவே நவீனத்துவத்தில் முதல் இயக்கமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. பாரம்பரிய மதிப்பீடுகள் மற்றும் பழைய நம்பிக்கைகளை மறுஆய்வு செய்து, அவற்றைக் கவிழ்ப்பதன் மூலம் தன் தேடலைத் தொடங்கி, நவீனத்துவத்தின் முற்போக்கான லட்சியங்களைத் தழுவிக்கொண்டது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் மையப்பகுதியில் வாழ்க்கை சமூக, பொருளாதார, அரசியல், கலாச்சார ரீதிகளில் எவ்விதத்தில் கட்டமைக்கப்பட்டது என்பதில் எதார்த்தவாதம் அக்கறை கொண்டிருந்தது. உண்மையில் 1850 க்கும் 1880 க்கும் இடையில் உருவான நாவல்கள் மற்றும் ஓவியங்களில் எதார்த்தவாதம் ஒரு முக்கியமான இயக்கமாகப் பார்க்கப்பட்டது. இதுவே முதன் முதலில் வெளிப்படையான நிறுவன எதிர்ப்புக் கொண்டதும், ஒத்துழையாமை செய்கின்ற கலை இயக்கமாகவும் இருந்தது. தொழில்புரட்சியினாலும், செய்தித்தாள் மற்றும் ஊடகங்களின் பரவலினாலும் கலைஞர்கள் தம் படைப்புகளை சுயமாக வெளியிடும் வசதியை எதார்த்தவாதம் ஏற்படுத்தியது. பிரெஞ்சுக் கலை இலக்கியவாதிகள் கிளாஸிசியம் மற்றும் ரொமாண்டிசியம்

இரண்டின் செயற்கையான பாசாங்குத்தனத்தை நிராகரித்து, கலைப்பணியில் சமகாலத் தேவையின் அவசியத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். அவர்கள் மத்திய வர்க்க மற்றும் கீழ்த்தட்டு மக்களின் வாழ்க்கை, அவர்தம் தோற்றங்கள், பிரச்சினைகள், பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவற்றைச் சித்திரிக்க முயன்றனர். உண்மையில் அவர்கள் சமகாலவாழ்க்கை மற்றும் சமூகத்தின் அனைத்துப் புறக்கணிக்கப்பட்ட அம்சங்களையும் மீட்டுருவாக்கம் செய்யும் படியாகப் புறப்பட்டனர்.

ஓவியங்களில் எதார்த்தவாதம்

எதார்த்தவாத அழகியலை அறிவித்து, அதனைப் பயிற்சி செய்த முதல் ஓவியர் குஸ்டாவ் கோர்பெட் ஆவார். 1854 இல் 'தி ஸ்டூடியோ' எனும் தலைப்பின் கீழ் அவர் வரைந்த எதார்த்தவாத பாணி ஓவியங்கள் உலக ஓவியக்கண்காட்சியால் நிராகரிக்கப்பட, அவற்றையும் இன்னும் பிற படைப்புகளையும் அவர் 'எதார்த்த வாதம் ஜி. கோர்பெட்' எனும் பெயரில் பிரத்தியேக ஓவியக்கண்காட்சியை நடத்தினார். Alicja Zelazko, (britannica.com/art/realism-art/The-novel) கோர்பெட் தனது கலையில் லட்சியவாதத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்தார். அதற்குப்பதிலாக சமகாலச் சித்திரிப்பை முதன்மைப்படுத்த வேண்டும் என பிறகலைஞர்களை வலியுறுத்தினார். அன்றாட வாழ்க்கையின் காட்சிகளை வெளிப்படையாக சித்திரிப்பதை ஓர் உண்மையான ஜனநாயகக் கலையாக அவர் கருதினார்.

1849 இல் அவர் வரைந்த 'பரியல் அட் ஓர்னான்ஸ்' மற்றும் 'ஸ்டோன் பிரேக்கர்ஸ்' போன்ற ஓவியங்கள் பொதுமக்களையும் விமர்சகர்களையும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கின. ஓவியங்களில் ஏழ்மை நிலையிலிருந்த அலங்கரிக்கப்படாத விவசாயிகளும் தொழிலாளிகளும் வெளிப்பட்டிருந்தனர். இது கலை உலகில் ஒருவன் முறை எதிர்வினையை உருவாக்கியது. கோர்பெட்டின் படைப்புகளின் பாணியும் பொருண்மையும் பார்பிஸன் ஓவிய பாணியைப் பின்பற்றிய தியோடர் ஸோ, சார்லஸ் பிரான்சுவா ஸ்டாப்னி, ஜூன்பிரான்சுவா ஸ்டாப்னி போன்றவர்களால் ஏற்கனவே கடைப்பிடிக்கப்பட்டிருந்தன.

1930 களின் தொடக்கத்தில் பிரெஞ்சு கிராமமான பார்பிசோனை சீரமைப்புச் செய்யும்படியான நோக்கத்துடன் சில ஓவியர்கள் அங்கே குடியேறினர். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தமக்குரிய தனித்தன்மைகளில் வரைந்து கொண்டிருந்தாலும் அவர்கள் அனைவரும் பிரம்மாண்டங்களை ஓவியமாக்குவதை விட சாதாரணங்களையும், எளிமைகளையும் ஓவியமாக்குவதில் விருப்பம் கொண்டிருந்தனர். எதார்த்தத்தில் இன்னுமொரு முக்கியமான பிரெஞ்சு ஓவியர் ஹானர் டெஸமியர். இவர் அரசியல் கேலிச்சித்திரங்களை அதிகமாக வரைந்தவர். பிரான்ஸின் சேரிகளிலும் வீதிகளிலுமே இவர் தன் நாயகர்களையும் நாயகிகளையும் கண்டெடுத்தார். கோர்பெட்டைப் போலவே இவரும் ஒரு தீவிரமான ஜனநாயகவாதி. கேலிச்சித்திர கலைஞர் என்ற வகையில் அரசியல் அறிவுறுத்தலில் தனது திறமையை வெளிக்கொண்டு வந்தார். டெஸமியர் தனது ஓவியங்களில் ஆற்றல்மிக்க நேரியல் பாணியைப் பயன்படுத்தி பிரெஞ்சு சமூகத்தில் காணப்பட்ட ஒழுக்கக்கேடுகளையும் அருவருப்புகளையும் வெளிப்படையாக ஓவியங்களில் படைத்துக்காட்டினார்.

பிரான்சுக்கு வெளியே எதார்த்தவாத ஓவியங்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் அமெரிக்காவில் செல்வாக்கு அடைந்தன. அங்கேவின் சுலோஹோமரால் சக்தி வாய்ந்த வெளிப்பாடுகளுடன் படைக்கப்பெற்ற கடல்சார்ந்த ஓவியங்களும், தாமஸ் ஈகின்ஸின் படகுகாட்சிகள், உருவ ஓவியங்கள் மற்றும் பிறபடைப்புகள் யாவும் சமகாலச் சிக்கல்களை வெளிப்படையாகத் தோலுரித்துக்காட்டின.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் கலைகளில் எதார்த்தவாதம் தனித்துவமான போக்கைக் கொண்டிருந்தது. மேலும் வழக்கமான அன்றாட வாழ்க்கையின் நேர்மையான தேடல் மற்றும் இலட்சியவாத கருத்துக்களை முன்வைக்க கலைஞர்களுக்கு எதார்த்தவாதம் ஒரு வடிகாலாக அமைந்திருந்தது. அவர்களின் சமூக மற்றும் அரசியல் விமர்சனங்களை எடுத்துச் செல்வதற்கு இது ஒரு வழித்தடமாக அமைந்தது. 'தி எய்ட்' என்ற அமெரிக்க ஓவியர்களின் குழுவுக்கு கரடுமுரடான நகரவாழ்க்கையின் சிக்கல்களை வெளிப்படுத்துவதற்கு எதார்த்தவாத பாணி பயன்பட்டது. மறுபுறத்தில் 'நியூசர்லிசெய்ட்' எனும் ஜெர்மன் கலை இயக்கம் முதல் உலகப்போருக்குப் பிந்தைய

ஜெர்மனியின் ஏமாற்றம் மற்றும் எரிச்சல் முகத்தை வெளிப்படுத்த எதார்த்தவாத பாணியைக் கையில் எடுத்தது. அந்தக் காலத்தில் அமெரிக்காவில் சமூக எதார்த்தவாதம், அமெரிக்கச் சமூக அநீதிகள் மற்றும் தீமைகளைச் சித்திரிப்பதில் இதேபோன்ற கடுமையான மற்றும் நேரடியான எதார்த்தவாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டது. 1930 தொடங்கி 1991 வரை இருந்த சோவியத் ஒன்றியத்தில் உருவாக்கப்பட்ட சோஷலிச எதார்த்தவாதம் என்று அழைக்கப்பட்ட மார்க்சிய அழகியல் அங்குள்ள வாழ்க்கையின் உண்மையான கண்ணாடியாக இருந்தது. அரசின் சித்தாந்தத்திற்கும் தொலைநோக்குச் சிந்தனைகளுக்கும் தேவையான சமூகத்தைப் படைப்பதற்கு இந்த சோசலிச எதார்த்தவாதத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சோஷலிச இலட்சிய மாந்தர்களைச் சித்திரித்தது.

நாவல்களில் எதார்த்தவாதம்

நாவல்கள் பெரும்பாலும் எதார்த்தவாதத்தையே கொண்டிருக்கின்றன. கதை கூறலில் எதார்த்தத்திற்கு மாறுபடாமல் சொற்களையும் சம்பவங்களையும் அமைக்க வேண்டியிருப்பதால் பெரும்பாலான நாவல்கள் எதார்த்தவாத நாவல்களாகவே அமைந்து விடுகின்றன. (க.பூரணசந்திரன், 2012:104) இலக்கியத்தில் எதார்த்தவாதத்தின் முன்னோடியாக விளங்கியவர் நாவலாசிரியர் ஹானர்டிபால்சாக். இவருடைய 'லாகாமெடிஹூமைன்' எனும் நாவலில் பிரஞ்சு சமூகத்தைப் பற்றிய முழுமையான ஆவணங்களை உள்ளடக்கிய விவரணைகள் இடம்பெற்று இருந்தன. ஆனாலும் 1850 கள்வரையிலும் பிரெஞ்சு ஓவியர் கோர்பெட் தன் ஓவியங்களின் மூலமாக எதார்த்தவாத அழகியலை பிரான்சில் அறிவிக்கும் வரை இலக்கிய எதார்த்தவாதம் தோன்றியிருக்கவில்லை. கோர்பெட்டின் ஓவிய பாணியைப் பிரபலப்படுத்திய பிரெஞ்சு பத்திரிகையாளர் 'சாம்ஃப்ளூரி' தன்னுடைய 'லி-ரியலிஸம்' எனும் தொகுப்பில் இலக்கியத்தில் எதார்த்தவாதக் கோட்பாடுகளை முன்மொழிந்தார். இதில் அவர் 'ஒரு நாவலின் நாயகன் தன்னிகரில்லாத தலைவனாக இருக்க வேண்டியதில்லை, அவன் ஒரு சாதாரண மனிதனாக இருந்தால் போதும்' என்றார்.

1857இல் குஸ்டாவ் ஃப்ளாபேயின் 'மேடம்பவாரி' எனும் நாவல் வெளிவந்தது. ரொமாண்டிசியம் பெண்களைத் தேவதைகளாகக் கொண்டாடிக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் எம்மாபவாரி என்ற இளம்பெண் தனது பூர்ஷ்வாத்தனமான கனவுகளுக்காக சோரம் போன கதை வாசகர்களை அதிரடித்தது. எதிர்பூர்ஷ்வா நாவலான இது எதிர் ரொமாண்டிசிய நாவலாகவும் ஆனது. அதனாலேயே ரியலிஸ நாவலாகவும் கொண்டாடப்படுகிறது. (எம். ஜி. சுரேஷ், 2017,80) இவருடைய இன்னுமொரு எதார்த்தவாத நாவல் 'எல் எஜுகேஷன் சென்டிமென்டேல்' (1870) என்பது. இது மன்னர் லூயிஸ் ஃபிலிப்பின் ஆளுகையின் கீழிருந்த பிரான்ஸ் பற்றிய முழுவிவரணைகளும் அடங்கிய நாவலாகும். ஜூல்ஸ் மற்றும் எட்மன்ட்கோன்கோர்ட் எனும் இலக்கிய சகோதரர்கள் முக்கியமான எதார்த்தவாதிகள். இவர்களின் தலைசிறந்த எதார்த்தவாதப் படைப்பு 'ஜெர்மனி லேசர்டியூக்ஸ் (1864) எனும் நாவலாகும். சமூகத்தில் காணப்படும் மேல் மற்றும் கீழ்த்தட்டு மனிதரிடையே காணப்படும் சமூக உறவுகளை வெளிப்படையாகத் தங்கள் நாவல்களில் விவரிப்பது இவர்களது பாணியாகும்.

எதார்த்தவாதக் கோட்பாடுகள் 1860 மற்றும் 70களில் ஐரோப்பிய இலக்கியத்தின் மைய நீரோட்டத்தில் நுழைந்தன. பற்றற்ற தன்மை மற்றும் புறத்தோற்றம் மீது எதார்த்தவாதம் ஏற்படுத்தும் கவனயீர்ப்பு, துல்லியமான அவதானிப்பு, சமூகச்சூழல் மீதான விமர்சனம், தார்மீகத் தீர்ப்பு பற்றிய மனிதப் புரிதல்கள் போன்றவை யாவும் ஊடுபாவாகப் பின்னப்பட்டு இலக்கியங்கள் பிறந்தன. இங்கிலாந்தில் சார்லஸ் டிக்கன்ஸ், அந்தோணிட்ரோலோப் மற்றும் ஜார்ஜ் எலியட் ஆகியோரும், ரஷ்யாவில் இவான்தூர்கனேவ், லியோடால்ஸ்டாய் மற்றும் பியோதர் தஸ்தயெவ்ஸ்கி ஆகியோரும், அமெரிக்காவில் வில்லியம் டென்ஹோவெல்ஸ் மற்றும் கோட்பிரீட்கெல்வர் ஆகியோரும், ஜெர்மனியில் தாமஸ்மான் என்பவரும் தங்கள் நாவல்களில் எதார்த்தவாதக் கூறுகளை இணைத்துக் கொண்டனர்.

நாடக அரங்குகளில் எதார்த்தவாதம்

நாடக அரங்குகளில் எதார்த்தவாதம் என்பது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஒரு பொது இயக்கமாக மலர்ந்து, நாடகம் நிஜவாழ்க்கைக்கு நெருக்கமான நம்பகத்தன்மை கொண்டதாக மாற உதவியது. எதார்த்தவாத நாடக ஆசிரியர்களான ஸ்காண்டிநேவியாவின்

ஹென்ரிக் இப்ஸன் மற்றும் ஆகஸ்ட் ஸ்ட்ரின் பெர்க், ரஷ்யாவின் ஆண்டன்செகாவ் மற்றும் மாக்சிம்கார்க்கி ஆகியோர் தங்களுடைய நாடகங்களில் ரொமாண்டிசிஸத்தை நிராகரித்துவிட்டு எதார்த்தவாதச் சித்திரிப்புகளைப் புகுத்தினர். சிக்கலான கதைக்களத்தை விட்டுவிட்டு சமகாலச் சிக்கல்களை எளிமையாக மக்கள் முன் காட்சிப்படுத்தினர். கவிதை மொழி மற்றும் ஆடம்பரமான வசனங்களைத் தவிர்த்துவிட்டு, அதற்குப்பதிலாக இயல்பான, பேச்சுமொழி சார்ந்த உரையாடல்களைப் பயன்படுத்தினர். எதார்த்தவாதம் புராண நாடக வசனங்களையும் மிகைநடிப்பையும் மாற்றிவிட்டு, இயல்பான நடிப்பையும் அங்க அசைவுகளையும் பேச்சுநடையில் அமைந்த உரையாடல்களையும் சேர்த்துக்கொண்டது. அரங்குகளும் கூட பிரம்மாண்டத்தை விட்டுவிட்டுச் சாதாரணமான சுற்றுப்புறங்களைக் கொண்டவையாக மாறிப்போயின.

முடிவுரை

கலை இலக்கியங்களில் எதார்த்தவாதத்தை நாம் மறுக்க முடியாத அளவில் அதன் பங்களிப்பு அமைந்திருக்கிறது. எதார்த்தவாதம் ஓவியத்தில் தொடங்கியிருந்தாலும், புகைப்படத் தொழில்நுட்பத்திற்குப் பிறகு அத்துறையில் அது நிலைத்திருக்கவில்லை. அச்ச அசலான பிம்பத்தைப் புகைப்படம் வெளிப்படுத்தும்போது எதார்த்த ஓவியங்கள் பயனற்றுப் போய்விட்டன. ஆனாலும் எதார்த்தவாதம் கதை சொல்லலில் தன்னுடைய பங்களிப்பை அதிகரித்துக் கொண்டது. இன்றளவும் சிறுகதைகள், நாவல்கள், திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சித் தொடர்கள், வலைத்தளத் தொடர்கள் போன்றவை யாவும் எதார்த்தவாதத்தைப் பெருமளவில் பயன்படுத்திக் கொள்கின்றன.

துணைநின்றவை (References)

- சுப்பையா அரங்க., (2007), இலக்கியத் திறனாய்வு : இசங்கள் - கொள்கைகள், சென்னை: பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்.
- சுரேஷ் எம்.ஜி., (2005), இலக்கிய ஆயிரம், சென்னை: மருதா வெளியீடு.
- பூரணச்சந்திரன் க., (2012), கதையியல், திருச்சிராப்பள்ளி: அடையாளம் வெளியீடு.
- Alicja Zelazko, <http://britannica.com/art/realism-art/the-novel>.